

Buurtbewoners delen vrees van gemeente niet

'Het komt best goed met het Le Roy-gebied'

Van een onzer verslaggevers

"De inzet van de bewoners is altijd groot geweest, voor zover ik dat kan bepalen. Er sneuvelen natuurlijk altijd wel een paar bomen, maar in een gewoon plantsoen wordt meer vernield dan hier". Arthur Uyleman, die zit nu al vijf jaar aan de Kajuit in Lewenborg, pal naast het zogeheten Le Roy-gebied. Dit experimentele wijkplantsoen kwam deze week in het nieuws omdat naamgever Louis le Roy, tuinarchitect, voor tachtigduizend gulden subsidiegeld aan plantmateriaal heeft besteld voor het terrein. Juist nu de gemeente op het punt staat de verantwoordelijkheid voor het ruige plantsoengebied weer op zich te nemen omdat het contract met Le Roy binnenkort afloopt. Gemeentebestuurders hebben een hard hoofd in de bestelling - Uyleman niet. "Er zijn een hoop bewoners die graag mee willen werken en allang op groen zitten te wachten. Een paar weken werken en het spul staat in de grond".

Het huis van de familie Uyleman staat op een hoek, temidden van kaal struikgewas, en de woonkamer biedt uitzicht op een stuk Le Roy-gebied tussen Kajuit en Mast. De tuin strekt zich uit tot ongeveer zes meter achter de woning, maar de grens tussen privétuin en openbaar groen is nauwelijks te trekken. De meeste bewoners hebben achter het huis een stuk grond bij de tuin getrokken en dat beplant, ingericht als barbecueplaats en er paden aangelegd. Hoewel het publiek bezit is lijkt het alsof de particuliere moes- en siertuinen verlengd zijn. "Dat is niet zo", zegt Uyleman nadrukkelijk. Volgens hem komen vooral op zondag horden mensen uit de rest van de wijk wandelen in het gebied dat door de buurtbewoners is aangelegd, om te genieten van de ruige begroeiing, heuveltjes en om eventueel een stronkje openbare boerenkool mee te nemen. Door Uyleman en zijn bureau zaaid weliswaar, maar bedoeld als openbaar bezit. "Er is maar één estric

tie en dat is dat er niks vernield mag worden, maar dat is niet zo'n probleem. Als ik kinderen bezig zie om een boompje om te trekken, dan maak ik ze duidelijk dat het van ons samen is en dat ze dat niet moeten doen. Dat slaat meer aan dan wanneer ik een groepje jongeren probeer te weerhouden van het vernielen van een telefooncel. Maar het is een lekker gebied hoor, niet alleen om te wandelen, maar je mag er ook van alles in doen. Als de gemeente straks het beheer weer krijgt is dat misschien wel afgelopen, dan moet je je weer aan de regels van normale plantsoenen houden. Ja, misschien mag je van de wetgever ook wel iets in gewone plantsoenen doen, maar schoon houden, daar voel ik weinig voor. Daar zijn plantsoenwerkers voor".

De afgelopen jaren is er volgens Uyleman van alles gebeurd in het gebied. "We maken zelf de vijvers schoon, en wieden onkruid rond de beplanting zodat het zichzelf kan redden. Van een

kaal gebied is het in een paar jaar leuk begroeid geworden en dat hebben de bewoners zelf gedaan. In de tien huizen hier meteen naast tel ik zo veertien mensen die geregeld meewerken. Er zijn natuurlijk altijd mensen die een gewoon plantsoen mooier vinden, daar hoef je niks aan te doen, maar dat hou je toch".

De meeste materialen voor het gebied worden aangekocht uit de (middels zo goed als lege) Le Roy-pot. "Voorheen gebeurde het wel dat mensen bielzen enzo bestelden en die in hun eigen tuin legden, maar dat is afgelopen sinds er een coördinator is. Je moet aantonen wat je ermee gedaan hebt. Als je één bielzen in je eigen tuin of op de rand van je erf hebt gelegd doen ze niet moeilijk, maar zijn het er meer dan krijg je een rekening".

De rekening van de laatste, door tuingrootmeester Le Roy zelf geplaatste, bestelling gaat in ieder geval naar de gemeente Groningen. Uyleman ziet de leverantie hoopvol tegemoet. "Ik vraag me af hoe groot die partij wel zal zijn, bomen zijn duur hoor". Hij verwacht dat het, wanneer de buurtbewoners een paar dagen de armen uit de mouwen steken, geen enkel probleem zal zijn om een fraaie bestemming voor het plantmateriaal en de sierstenen te vinden. "Iedereen kan wel een natuurgebiedje inrichten, je moet alleen een stuk enthousiasme hebben".

Kan Uyleman zich voorstellen dat sommige mensen geneigd zijn het ongeordende Le Roy-gebied als een chaos

te beschouwen? "Jawel hoor. Maar Nederland is een klein land. We zijn zo gewend aan bepalingen en voorwaarden dat je niet meer anders denkt. Als iemand zijn voordeur paars verft wordt er al over geklaagd. Ik kan me voorstellen dat mensen dit gebied chaotisch vinden, maar hebben ze wel eens gekeken naar die gemeentelijke plantsoentjes bij het winkelcentrum?".

● Uyleman in de door bewoners aangelegde barbecueplaats. "Deze zomer moeten we het weer eens onder handen nemen".